

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

ROK III(VIII)

WARSZAWA, dnia 25 lutego 1959 r.

Nr-1(88)

TREŚĆ:

Poz.	Str.	Poz.	Str.
I. Renty i zaopatrzenia		II. Sprawy ogólnoadministracyjne	
1		3	
1 Pismo okólne Nr 2/2 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 stycznia 1959 r. w sprawie kontroli uprawnień i ewidencji rencistów 1		3 Zarządzenie Nr 6 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 5 lutego 1959 r. w sprawie podziału kompetencji w kierownictwie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej 3	
2		III. Komunikaty	
2 Zarządzenie Nr 4/1 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29 stycznia 1959 r. w sprawie badania przez komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia członków rodzin osób powoływanych do odbycia służby wojskowej lub odbywających tę służbę . . . . . : 3		4	
		4 Komunikat o aktach normatywnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim 4	
		5	
		5 Komunikat o aktach normatywnych Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej nieogłoszonych w Dzienniku Urzędowym 4	

I. RENTY I ZAOPATRZENIA

1.

**PISMO OKÓLNE Nr 2/2
MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ
ZARZĄD RENT**

z dnia 13 stycznia 1959 r. Znak: Uw 550-1/59
w sprawie kontroli uprawnień i ewidencji rencistów.

Podwyżka rent i zaopatrzeń wprowadzona od dnia 1 lipca 1958 r. ustawą z dnia 28 marca 1958 r. o zmianie przepisów o rentach i zaopatrzeniach — oraz zawieszalność wypłaty rent w razie zarobkowania rencistów lub posiadania przez nich dochodów z innych źródeł — stwarzają możliwości powstawania większych niż przedtem nadpłat rentowych.

W związku z tym Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej — Zarząd Rent ustala co następuje:

Wnikliwość przy załatwianiu spraw rentowych i analizie nadpłat.

1. W komórkach rentowych należy:
  - a) wzmocnić jeszcze bardziej wnikliwość przy wydawaniu decyzji rentowych i badaniu uprawnień rencistów do świadczeń rentowych,
  - b) zaostrzyć kontrolę powstałych nadpłat rentowych z winy pracowników,
  - c) analizować wspólnie z pracownikami każdy wypadek powstania nadpłaty w celu ustalenia przyczyn powstania nadpłaty i środków, jakie należałoby zastosować, aby takich błędów na przyszłość uniknąć,
  - d) wyciągnąć konsekwencje służbowe w stosunku do pracowników, którzy nadpłatę spowodowali, począwszy od kar porządkowych aż do zwolnienia z pracy włącznie.

Kontrola uprawnień rencistów

2. Zarządza się przeprowadzanie kontroli uprawnień rencistów dwukrotnie w ciągu roku. Ankiety kontrolne należy wysyłać do rencistów w następujących miesiącach:

- termin 5 styczeń i lipiec
 „ 10 luty i sierpień
 „ 15 marzec i wrzesień

termin 20 kwiecień i październik

„ 25 maj i listopad

„ 30 czerwiec i grudzień

Jeżeli chodzi o kontrolę uprawnień w 1959 r. zezwala się na rozpoczęcie jej w miesiącu lutym 1959 r. z tym, że zakończenie drugiej wysyłki ankiet powinno przypadać na miesiąc grudzień 1959 r.

3. Kontrolę uprawnień przeprowadza się w stosunku do wszystkich rencistów łącznie z rencistami otrzymującymi renty zlecone do wypłaty przez właściwe Ministerstwa (MON — M.S.W. itp.) z wyjątkiem:

- a) rent niskoprocentowych (Wi),
- b) rent z wyroków sądowych sądów powszechnych z tytułu odpowiedzialności cywilnej Skarbu Państwa,
- c) rent inwalidzkich wyrównawczych z dekretu. Kontrola uprawnień tych rent dokonywana jest przy każdorazowym wymiarze renty w terminach półrocznych.

4. Kontrole uprawnień przeprowadza się na następujące okoliczności mające wpływ na wysokość i prawo do otrzymywania świadczeń rentowych:

- a) zarobkowanie rencistów oraz zarobkowanie żony, jeżeli wypłaca się dla niej dodatek do renty,
- b) posiadanie innych źródeł dochodu,
- c) życie dzieci (sierot),
- d) uczęszczanie dzieci (sierot) do szkół po ukończeniu 16 lat życia,
- e) zawarcie związku małżeńskiego przez wdowę lub dzieci,
- f) przebywanie dzieci (sierot) w państwowych zakładach, gdzie całkowity koszt utrzymania i wychowania ponosi Skarb Państwa,
- g) przebywanie rencistów w domach rencisty lub w innym zakładzie pomocy społecznej.

5. 1. Kontrolę uprawnień przeprowadza się przy pomocy druku Rw 57a. Przy drukowaniu adresem zwrotnym (Prez. WRN) należy podać numer miejscowego Urzędu Pocztowego oddawczego.

5. 2. Przed wysyłką ankiet należy uzyskać formalną zgodę właściwych Dyrekcji Okręgowych Poczty i Telekomunikacji.

munikacji (ewentualnie za pośrednictwem Obwodowego Urzędu Pocztowego) na wysyłkę ankiet za opłatą w gotówce.

5. 3. Ankiety należy nadawać na pocztę za pomocą książki nadawczej, do której należy wpisywać tylko globalne ilości nadawanych ankiet. Według ilości nadawanych ankiet należy uiszczać opłaty pocztowe. Opłata wynosi 40 gr z czego 20 gr płatnych przy nadaniu ankiet a 20 gr. przy odbiorze ankiet z poczty.

Wydatek za przesyłkę ankiet ponoszą Wydziały Zatrudnienia i Spraw Socjalnych z przewidzianych na ten cel kredytów.

5. 4. Nadejście ankiet należy odnotować na spisach przekazów właściwego terminu płatności renty oraz na kartach likwidacyjnych. Na kartach notować należy w skrócie treść ankiety. Rencistom, którzy nie nadesłali wypełnionych ankiet w terminie, należy wypłatę renty wstrzymać i zawiadomić o tym rencistę.

5. 5. W razie stwierdzenia nadpłaty należy stosować tryb postępowania określony w dotychczasowych przepisach.

5. 6. Ankiety nadesłane przez rencistów pobierających renty zleczone należy po opracowaniu przekazać do właściwych Ministerstw z adnotacją o ew. przeprowadzonych zmianach (w wysokości renty, zawieszeniu wypłaty itp.).

6. 1. Prawo do świadczeń rentowych dla dzieci (renta rodzinna, dodatek do renty dla dzieci) przysługuje również i po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli uczęszczają do szkoły. W związku z tym poza kontrolą uprawnień przeprowadzaną przy pomocy ankiet — należy:

a) na miesiąc przed ukończeniem przez dziecko 16 lat życia — wezwać rencistę do nadesłania zaświadczenia szkolnego a jeśli nie nadesłano on zaświadczenia w wyznaczonym terminie — wstrzymać wypłatę odpowiedniego świadczenia,

b) na początku każdego roku szkolnego badać, czy renciści nadesłali zaświadczenia szkolne o uczęszczaniu do szkoły w nowym roku szkolnym dzieci w wieku powyżej 16 lat i postępować zgodnie z p. 6. 2. w przypadkach nie nadesłania zaświadczenia.

6. 2. Ponieważ renciści zostali pouczeni w decyzjach oraz są pouczeni stale w ankietach, że mają obowiązek nadsyłania zaświadczeń szkolnych w każdym roku szkolnym, przeto jeżeli rencista nie nadesłano w terminie zaświadczenia szkolnego na nowy rok szkolny, — należy wstrzymać dalszą wypłatę świadczeń dla dzieci, poczynając od terminu płatności przypadającego po dniu 15 września — gdy dzieci uczą się w szkołach, w których nauka rozpoczyna się 1 września (szkoły średnie, zawodowe i niektóre wyższe), a od terminu płatności przypadającego po dniu 15 października — gdy dzieci uczęszczają do szkół, w których nauka rozpoczyna się z dniem 1 października.

7. Do rencistów pobierających górnicze renty starcze w wysokości ograniczonej na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z 6 maja 1958 r. w sprawie określenia przypadków, w których w czasie wykonywania zatrudnienia przez górników następuje zawieszenie wypłaty tylko części górniczej renty starczej — (Dz. U. Nr 26, poz. 112) — należy wysłać ankietę Rw 57a uzupełnioną żądaniem nadesłania zaświadczenia z kopalni stwierdzającego, że rencista nadal jest zatrudniony pod ziemią.

8. Należy zorganizować i przeprowadzać stałą wrywkową kontrolę uprawnień do rent rencistów przez pracow-

ników komórek rentowych Wydziałów Zatrudnienia i Spraw Socjalnych Prezydów WRN względnie PRN.

Zadaniem tych pracowników jest badanie osobiście w miejscu zamieszkania rencisty czy jest on zatrudniony względnie czy i jakie posiada dochody z innych źródeł. Jeżeli w wyniku tej kontroli okaże się, że rencista nie zawiadomił o podjęciu zatrudnienia lub o uzyskaniu dochodu z innych źródeł albo gdy okaże się, że rencista podawał dotychczas w ankiecie fałszywe dane — należy w przypadkach przewidzianych przepisami wstrzymać dalszą wypłatę renty i nadać dalszy bieg sprawie, jeżeli powstała nadpłata renty.

Ponadto w tych przypadkach należy o przebiegu sprawy powiadomić odpowiedni Oddział Związku Emerytów, a o rażących przypadkach nadużyć ze strony rencistów zawiadomić lokalną prasę, a nawet kierować doniesienia do Prokuratury.

Karty likwidacyjne

9. Zgodnie z wytycznymi Ministerstwa w sprawie sposobu wykonania ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o zmianie przepisów o rentach i zaopatrzeniach (część VI, ust. 4) — przeliczone renty należało wpisywać na nowe karty likwidacyjne przewidziane dla rent z dekretu. W wielu wypadkach nie było to możliwe z uwagi na brak druków. W związku z tym należy stopniowo — po załatwieniu wszystkich zażaleń dotyczących podwyżki rent — przepisywać karty likwidacyjne starego wzoru na karty rent dekretowych — w pierwszej kolejności karty o kilku załącznikach. Przepisane stare karty likwidacyjne należy kierować do akt.

Skorowidz rentowy

10. W wielu wypadkach skorowidze rentowe w komórkach rentowych nie są dokładne i wymagają sprawdzenia. W związku z tym należy w najbliższym czasie:

- a) odbić na adremie skorowidzówki rent czynnych (karton lub zwykły papier — makulatura),
- b) ułożyć te skorowidzówki ściśle i dokładnie według alfabetu,
- c) uzupełnić skorowidzówki znajdujące się w skorowidzu rentowym danymi ze skorowidzówek odbitych w myśl pkt. a) (nowy symbol renty, ew. adres i termin płatności renty),
- d) w razie braku skorowidzówki w skorowidzu należy dokładnie sprawdzić, czy skorowidzówka nie została mylnie włączona a jeżeli poszukiwania nie dadzą rezultatu — należy sprawdzić akta rentowe danego rencisty z kartą likwidacyjną i założyć skorowidzówkę właściwą według obowiązującego wzoru i włożyć ją do skorowidza ściśle według alfabetu,
- e) jeżeli stwierdzi się przypadki, że dla odbitki kłisy brak jest odpowiednika w skorowidzu oraz w aktach rentowych, należy te przypadki wyjaśnić do końca pod osobistą kontrolą kierownika oddziału obejmującego sprawę ewidencji.

Postanowienia końcowe

11. 1. Uchyła się okólnik b. Centrali ZUS Nr 101 z dnia 30 grudnia 1954 r. oraz pismo okólne Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej — Zarząd Rent Nr 13/55 z dnia 13 sierpnia 1955 r.

11. 2. Podaje się do wiadomości, że zarządzeniem Nr 1/1 z dnia 12 stycznia 1959 r. w sprawie kontroli uprawnień do zaopatrzeń inwalidów wojennych Minister Pracy i Opieki Społecznej uchylił swoje zarządzenie Nr 73 z dnia 5 sierp-

nia 1953 r. w sprawie kontroli uprawnień do zapatrzeń inwalidzkich,

DYREKTOR ZARZĄDU:

K. Niementowski

2.

ZARZĄDZENIE Nr 4/1

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 stycznia 1959 r. Znak: Lz 020-2/59

w sprawie badania przez komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia członków rodzin osób powoływanych do odbycia służby wojskowej lub odbywających tę służbę.

W celu tymczasowego unormowania sprawy badania lekarskiego członków rodzin osób powoływanych do odbycia służby wojskowej lub odbywających tę służbę, które ze względu na utrzymywanie rodziny jako jedyni żywicieli ubiegają się o udzielenie odroczenia odbywania tej służby — w związku z zaprzestaniem badań tych osób przez lekarzy zakładów społecznych służby zdrowia — zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Stwierdzenie utraty zdolności do wykonywania zatrudnienia przez członków rodzin osób powoływanych do odbycia służby wojskowej lub odbywających tę służbę należy do komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, zwanych dalej komisjami lekarskimi.

2. Przy orzekaniu o utracie zdolności do wykonywania zatrudnienia przez te osoby należy stosować obowiązujące zasady orzecznictwa inwalidzkiego i tryb postępowania przed komisjami lekarskimi.

§ 2. 1. Na badanie przez komisję lekarską kierują członków rodzin osób powoływanych do odbycia służby wojskowej lub odbywających tę służbę właściwe do spraw wojskowych organy prezydiów rad narodowych lub wojskowe komendy rejonowe.

2. Do skierowania powinno być dołączone zaświadczenie o stanie zdrowia osoby kierowanej na badanie, wydane przez lekarza społecznego zakładu służby zdrowia w miarę potrzeby z dodatkowymi badaniami (analizy, prześwietlenia), a jeżeli osoby te poprzednio były leczone — pełna dokumentacja lekarska.

§ 3. Po przeprowadzeniu badania i wydaniu orzeczenia komisja lekarska wypełnia druki KIZ 1 (orzeka w części H), KIZ 7 w 3 egzemplarzach i na drukach tych na widocznym miejscu (najlepiej w części orzeczniczej) przykłada stempel lub zamieszcza wyraźny napis maszynowy, że badany nie posiada uprawnień do świadczeń rentowych.

§ 4. Po badaniu osoba badana otrzymuje zaświadczenie na druku KIZ 7 ze stemplem lub napisem, o którym mowa w § 3, 2-gi egz. druku KIZ 7 przesyła się w ciągu 48 godzin po posiedzeniu do wojskowej komendy rejonowej lub właściwego do spraw wojskowych organu prezydium rady narodowej, kierujących na badanie. Pozostałe zaś akta ewidencjonuje i przechowuje Inspektorat KIZ.

§ 5. W przypadku zaliczenia osoby badanej do I lub II grupy inwalidów komisja lekarska nie ustala wskazań i przeciwwskazań dotyczących pracy tej osoby, a na druku KIZ 7 nie podaje uzasadnienia.

§ 6. W przypadku zaliczenia osoby badanej do III grupy inwalidów należy wyraźnie określić, czy osoba badana jest zdolna do wykonywania dotychczasowej pracy przy znacznym ograniczeniu zakresu czynności oraz jaką pracę może jeszcze wykonywać.

§ 7. 1. Badanie członków rodzin osób powoływanych do odbycia służby wojskowej lub odbywających tę służbę

jest odpłatne i wynosi w obwodowej komisji lekarskiej 100 zł, a w wojewódzkiej — 150 zł.

Osoby, które osiągają dochody w wysokości poniżej 6,000 zł rocznie mogą być zwolnione od opłat w wysokości 50% w przypadku przedstawienia zaświadczenia stwierdzającego wysokość dochodu.

2. Osoby badane uiszczają opłaty, o których mowa w ust. 1 w wydziałach finansowych prezydiów rad narodowych właściwych dla siedziby komisji lekarskich.

Opłaty te przekazywane są na dochód budżetów terenowych.

3. Zwolnień o których mowa w ust. 1 udzielają wydziały finansowe prezydiów rad narodowych właściwe dla siedziby komisji lekarskich w których osoby badane uiszczają opłatę.

4. Opłaty za badanie powinny być uiszczane przed zbadaniem osoby zainteresowanej przez komisję lekarską.

§ 8. Koszty dojazdu na komisję lekarską ponoszą osoby badane.

§ 9. Gdyby kredyty przewidziane w budżecie na działalność komisji lekarskich były niewystarczające w związku ze zwiększeniem zadań tych komisji należy wystąpić o zwiększenie kredytów do wydziału finansowego prezydium rady narodowej.

§ 10. 1. Wojewódzcy inspektorzy orzecznictwa lekarskiego zapoznają na specjalnych odprawach członków komisji lekarskich z treścią niniejszego zarządzenia i omówią nietypowe przypadki orzecznicze.

2. Celem zmniejszenia ilości badań przez komisje lekarskie w okresie przeprowadzania poboru do wojska — wojewódzcy inspektorzy orzecznictwa lekarskiego przejrzą akta przygotowane do ponownych badań lekarskich i odroczą terminy ponownego badania lekarskiego w przypadkach określonych w § 9 ust. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 listopada 1958 r. w sprawie orzekania o inwalidztwie i zaliczania do jednej z grup inwalidów (Dz. U. Nr 73, poz. 368).

Przy przeglądzie akt należy zwrócić uwagę czy przestrzegane jest postanowienie § 10 wyżej wymienionego rozporządzenia i w przypadku negatywnym należy zlikwidować ponowne badania lekarskie inwalidów nie podlegających badaniu w myśl postanowień wyżej powołanego rozporządzenia.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1959 r.

MINISTER:

wz. A. Firganek

II. SPRAWY OGÓLNO-ADMINISTRACYJNE

3.

ZARZĄDZENIE Nr 6

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 5 lutego 1959 r. Znak Go. 050-1/59

w sprawie podziału kompetencji w kierownictwie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 1. Ustalam następujący podział kompetencji w kierownictwie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

1. Bezpośrednio mnie podlegają:
  - a) Gabinet Ministra,
  - b) Departament Kadr,
  - c) Zarząd Administracyjno-Gospodarczy.
2. Podsekretarzowi Stanu ob. Alojzemu Firgankowi podlegają bezpośrednio:
  - a) Departament Płac,
  - b) Zarząd Rent,

- c) Biuro Rent Zagranicznych.
3. Podsekretarzowi Stanu ob. Tadeuszowi Kochanowiczowi podlegają bezpośrednio:
- Zarząd Rezerw Roboczych,
  - Departament Planowania i Budżetu,
  - Centralna Księgowość,
  - Sprawy zwalczania alkoholizmu.
4. Podsekretarzowi Stanu ob. Tadeuszowi Wolańskiemu podlegają bezpośrednio:
- Zarząd Pomocy Społecznej,
  - Zarząd Produktywizacji Inwalidów,
  - Zarząd Przemysłu Ortopedycznego,
  - Zarząd dla Komisji Lekarskich do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Nr 22 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 4 kwietnia 1958 r. w sprawie podziału kompetencji w kierownictwie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od dnia 3 lutego 1959 r.

MINISTER:

St. Zawadzki

III. KOMUNIKATY

4.

Komunikat o aktach normatywnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim.

1. Rozporządzenie Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia z dnia 27 listopada 1958 r. w sprawie organizacji, szczegółowych zadań, składu i trybu postępowania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, trybu kierowania na badanie przez te komisje oraz w sprawie zasad wynagradzania członków komisji lekarskich i lekarzy działających w zakresie orzecznictwa lekarskiego (Dz. U. Nr 73, poz. 367).

2. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 listopada 1958 r. w sprawie orzekania o inwalidztwie i zaliczania do jednej z grup inwalidów (Dz. U. Nr 73, poz. 368).

3. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 74, poz. 376).

4. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia dla lekarzy zatrudnionych w niektórych zakładach leczniczo-zapobiegawczych przy zakładach pracy (Dz. U. Nr 74, poz. 377 — § 4 ust. 4).

5. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wynagrodzenia pracowników farmaceutycznych oraz wynagrodzenia innych pracowników zatrudnionych w aptekach otwartych i kolejowych (Dz. U. Nr 74, poz. 378 — § 10, 12 i 23).

6. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia niektórych pracowników służby zdrowia (Dz. U. Nr 74, poz. 379).

7. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia niższego personelu pomocniczo-lekarskiego (Dz. U. Nr 74, poz. 380).

8. Ustawa z dnia 20 grudnia 1958 r. o samorządzie robotniczym (Dz. U. Nr 77, poz. 397).

9. Ustawa z dnia 21 grudnia 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399).

10. Ustawa z dnia 21 grudnia 1958 r. o prowizorium budżetowym na I kwartał 1959 r. (Dz. U. Nr 77, poz. 400).

11. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18 listopada 1958 r. w sprawie wykazów pracowników młodocianych (Dz. U. z 1959 r. Nr 2, poz. 19).

12. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1959 r. w sprawie pomocy stypendialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 6, poz. 35 — § 3 ust. 1 i § 16 ust. 3).

13. Uchwała Rady Państwa z dnia 20 listopada 1958 r. o trybie przeprowadzania czynności kontrolnych przez Najwyższą Izbę Kontroli (Monitor Polski Nr 95, poz. 516).

14. Zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wysokości dodatków specjalnych dla pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia oraz zasad wypłacania tych dodatków (Monitor Polski Nr 96, poz. 522).

15. Zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie ryczałtowych wynagrodzeń dla lekarzy (Monitor Polski Nr 96, poz. 525).

16. Zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie zasad wynagradzania lekarzy za udział w naradach lekarskich i za wykonywanie sekcji zwłok (Monitor Polski Nr 96, poz. 526).

17. Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 1958 r. w sprawie zasad tworzenia funduszu statutowego w przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 98, poz. 538).

18. Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 grudnia 1958 r. w sprawie zasad rozliczeń związanych z przekazaniem zakładów i nieruchomości między przedsiębiorstwami państwowymi (Monitor Polski Nr 98, poz. 540).

19. Zarządzenie Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 18 grudnia 1958 r. w sprawie określenia obowiązków organów wojskowych w zakresie zgłaszania wniosków o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego inwalidom wojskowym i członkom ich rodzin (Monitor Polski Nr 100, poz. 546).

20. Uchwała Rady Ministrów Nr 527 z dnia 30 grudnia 1958 r. w sprawie zatrudniania pracowników pełnoletnich nie posiadających wymaganych kwalifikacji zawodowych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 3, poz. 12).

21. Uchwała Rady Ministrów Nr 12 z dnia 5 stycznia 1959 r. w sprawie przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych (Monitor Polski Nr 6, poz. 24).

5.

Komunikat o aktach normatywnych Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej nieogłoszonych w Dzienniku Urzędowym.

1. Zarządzenie Nr 1/1 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 stycznia 1959 r. w sprawie kontroli uprawnień do zaopatrzeń inwalidów wojennych.

2. Zarządzenie Nr 5/1 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 stycznia 1959 r. w sprawie sprawozdawczości z zakresu werbunku.

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

Prenumerata roczna wynosi 36 zł., półroczna 18 zł., kwartalna 9 zł., egz. 6 zł.

Prenumeratę należy wpłacać na konto Narodowym Banku Polskim V. O. M. w Warszawie, konto 1529-91-639 na dochód Cz. 24 Dz. 5 R. 19.